

تأثیر اتیلن بر جذب و پارادکس کلروز آهن در لیموترش^۱ (*Citrus aurantifolia* Swing)

محمدسعید تدین، علیرضا طلایی، محمدجعفر ملکوتی و ابوالقاسم حسن پور^{۲*}

چکیده

کمبود آهن که عمدتاً به صورت کلروز در برگهای جوان بروز می نماید به عنوان یکی از نارساییهای مهم تغذیه‌ای در درختان مرکبات، بویژه در شرایط خاکهای آهکی مطرح است و به شدت عملکرد و کیفیت محصول آنها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این آزمایش به منظور بررسی تأثیر عملی استفاده از محلول ۳۸ درصد اتفن (به عنوان ماده آزاد کننده اتیلن) در دو سطح ۸۰۰ و ۱۶۰۰ میکرولیتر در لیتر از طریق آغشته کردن ریشه قبل از کشت و چهار سطح شاهد (آب مقطر)، ۲۰۰، ۴۰۰، ۸۰۰ و ۱۶۰۰ میکرولیتر در لیتر اتفن از طریق محلول پاشی برگ بر تغییر صفات مورفولوژیک ریشه و نیز میزان جذب آهن از طریق ریشه‌ها، میزان کلروفیل، سطح برگ، مقدار آهن در واحد وزن خشک و مقدار آهن به ازاء هر برگ، وزن تر، خشک و وزن مخصوص برگ^۳ (SLW) در نهالهای لیموترش (*Citrus aurantifolia* Swing) انجام شد. دو سطح ۸۰۰ و ۱۶۰۰ میکرولیتر در لیتر اتفن از طریق آغشته کردن ریشه قبل از کشت با تحت تأثیر قرار دادن ریشه‌ها نه تنها گسترش آنها را با افزایش رشد ریشه‌های جانبی نسبت به شاهد موجب گردید، بلکه رشد ریشه‌های مویین و تورم انتهایی در نوک ریشه‌ها را نیز تحریک نمود. میزان جذب آهن توسط ریشه‌ها نیز به شدت افزایش یافت. در این آزمایش اتیلن به شیوه‌های متفاوتی میزان کلروفیل برگ را تحت تأثیر قرار داده است، چنانکه مصرف اتفن از طریق ریشه‌ها بواسطه افزایش میزان جذب آهن باعث افزایش میزان کلروفیل برگ شد. این در حالی بود که در محلول پاشی اتفن از طریق برگ، افزایش میزان کلروفیل به احتمال زیاد تحت تأثیر مستقیم اتیلن بر جذب آهن در برگ صورت پذیرفته. ارتباط بهتر بین میزان کلروفیل و آهن برگ با اندازه‌گیری میزان آهن به ازاء هر برگ در مقایسه با میزان آهن در واحد وزن خشک برگ بدست آمد، گرچه شاخص مذکور نیز به دلیل تغییرات میزان وزن مخصوص برگ، بویژه تحت تأثیر تیمار اتفن از طریق ریشه‌ها، از دقت بالایی برخوردار نبود. این آزمایش نشان داد که در مواردی که غنی‌سازی گیاهان توسط آهن مورد نظر باشد نقش اتیلن در ریشه‌ها حائز اهمیت بسیاری می‌باشد، و در موارد مطرح بودن پارادکس کلروز آهن نقش اتیلن در برگها در افزایش میزان کلروفیل و بهبود کلروز از اهمیت زیادی برخوردار است.

واژه‌های کلیدی: اتیلن، کلروز آهن، لیموترش

^۱ - Sour lime

^۲ - به ترتیب پژوهنده مرکز تحقیقات کشاورزی فارس، استاد دانشگاه تهران و ریاست دانشکده کشاورزی کرج، استاد دانشگاه تربیت مدرس و سرپرست مؤسسه تحقیقات خاک و آب، استادیار و معاونت سازمان تات در استان فارس.

* - وصول: ۸۱/۲/۳۰ و تصویب: ۸۲/۶/۹

^۳ - Specific leaf weight

^۴ Fortofication

مقدمه

در بسیاری از گیاهان کمبود آهن موجب تحریک عکس‌العمل‌های مورفولوژیک و فیزیولوژیک متعددی می‌شود (Marschner و Romheld، ۱۹۹۵؛ Nikolic و Romheld، ۱۹۹۹؛ Vizzotto و همکاران، ۱۹۹۹). مشابهت بین این عکس‌العمل‌های مورفولوژیک و فیزیولوژیک با عکس‌العمل‌های حاصل از تأثیر هورمون اتیلن در گیاهان موجب گردیده تا نقش آن در جذب آهن و سایر کاتیونها مورد توجه واقع گردد. شواهد موجود مبنی بر نقش اتیلن در جذب آهن (و احتمالاً سایر کاتیونها) در حال حاضر موارد زیر را در بر می‌گیرد: Romera و Alcantara (۱۹۹۴). نشان دادند

که تحت شرایط تنش کمبود آهن میزان اتیلن در بوته‌های خیار (*Cucumis sativus* L.) دارای علائم کلروز برگ‌های افزایش می‌یابد، و نقش احتمالی اتیلن را در انگیزش عکس‌العمل‌های گیاه در شرایط تنش کمبود آهن مطرح نمودند. در یک سری آزمایش‌های دیگر توسط Romera و همکاران (۱۹۹۴) بر روی بوته‌های خیار (*Cucumis sativus* L.)، نخود (*Pisum sativum* L.) و گوجه‌فرنگی (*Lycopersicon esculentum* L.) مشاهده گردید که اتیلن بطور مستقیم در افزایش فعالیت رداکتاز کلات آهن سه ظرفیتی در غشاء سلولی ریشه که برای جذب آهن ضروری می‌باشد شرکت می‌کند. Masucci و Schiefelbein (۱۹۹۶) تأثیر اتیلن را در تشکیل ریشه‌های موئین و جانبی نشان دادند. Landsberg (۱۹۹۶) نشان داد که استفاده از ترکیبات هورمونی مانند IAA^۱، 2,4-D^۲، مانند ACC^۳ (به عنوان پیش ماده سنتز اتیلن در گیاه) و اتفن (به عنوان ماده آزاد کننده اتیلن) بر روی ریشه گیاهان مربوط به استراتژی I در شرایط آهن کافی، ایجاد تورم انتهایی ریشه، ریشه‌های موئین و سلول‌های انتقالی ریزودرم ریشه را مانند آنچه که در شرایط کمبود آهن رخ می‌دهد تحریک می‌کنند. Welch و همکاران (۱۹۹۷) نقش اتیلن در هموستازی فیتومتالوفره‌های آهن سه ظرفیتی در ریشه غلات (گونه‌های مربوط به استراتژی II) و فعال نمودن کانال‌های یونی واقع در غشاء پلاسمایی این گیاهان را

تشریح نمودند. Romera و همکاران (۱۹۹۹) نشان دادند که اتیلن تولیدی در گیاهان دارای علائم کلروز برگ‌های باعث انگیزش سلول‌های انتقالی، اسیدی نمودن محیط ریزوسفر، افزایش رهاسازی مواد احیاء کننده و نیز افزایش ظرفیت احیاء آهن سه ظرفیتی می‌گردد. آنها در آزمایش‌های خود نشان دادند که استفاده از بازدارنده‌های سنتز اتیلن مانند AVG^۴، Ag⁺، Co²⁺⁴ یا AOA^۵ موجب متوقف شدن عکس‌العمل‌های معمول به هنگام تنش ناشی از کمبود آهن شده و به عکس اضافه نمودن ACC و یا اتفن به محلول غذایی گیاهان دارای فعالیت کم احیاء آهن سه ظرفیتی به طور قابل توجهی ظرفیت احیاء آهن سه ظرفیتی و تورم انتهایی نزدیک به نوک ریشه را افزایش می‌دهد. Diem و همکاران (۲۰۰۰) تشکیل ریشه‌های خوشه‌ای یا پروتئوید^۶ را در گیاهان مربوط به خانواده Casuarinaceae تحت تأثیر اتیلن نشان دادند. در آزمایش آنها مشاهده شده بود که تعداد این ریشه‌ها در شرایط طبیعی به دلیل کمبود آهن و فسفر ناشی از قلیایی بودن خاکها افزایش می‌یابد. Schikora و Schmidt (۲۰۰۱) تشکیل ریشه‌های موئین و جانبی و نیز افزایش عکس‌العمل‌های ناشی از تنش کمبود آهن را تحت تأثیر هورمون اتیلن دانستند.

با توجه به مطالب بیان گردیده و بدنبال بررسی اثر احتمالی اتیلن در بر طرف نمودن علائم کلروز فیزیولوژیک آهن، اثر این هورمون را در جذب و پارادکس کلروز آهن در مرکبات مورد بررسی قرار دادیم.

مواد و روشها

به منظور بررسی تأثیر اتیلن بر جذب و پارادکس کلروز آهن، از پایه حساس نسبت به کلروز آهن یعنی نهال‌های بذری لیموی آب^۷ (*Citrus aurantifolia* Swing) استفاده گردید. نهال‌های بذری لیموی آب پس از تهیه به خزانه دوم که دارای خاک آهکی با خواص فیزیکی شیمیایی جدول ۱ بود منتقل گردیدند. نتایج تجزیه شیمیایی آب مورد استفاده در آبیاری این نهالها نیز در جدول ۲ آورده شده است. پس از گذشت سه ماه نهالها از خزانه خارج شده و پس از شسته شوی ریشه‌ها، تعدادی از آنها جهت اعمال سطوح تیمار اتفن از طریق ریشه در ظرف‌های حاوی ۸۰۰ و ۱۶۰۰

^۴ Aminoethoxyvinylglycine (AVG)^۵ Aminoxyacetic acid (AOA)^۶ Proteoid^۷ Soure lime^۱ Indoleacetic acid (IAA)^۲ 2, 4-dichlorophenoxyacetic acid (2,4-D)^۳ I-aminocyclopropane-1-carboxylic acid (ACC)

همان آب مورد استفاده در خزانه دوم انجام گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار و در هر کرت (گلدان) ۸ نهال انجام گرفت. سطوح فاکتورهای آزمایشی مورد نظر به شرح جدول ۳ بود.

جدول ۱- نتایج حاصل از تجزیه فیزیکی شیمیائی نمونه خاک مورد استفاده در آزمایش.

سیلیت (%)	شن (%)	پتاسیم $mgkg^{-1}$	فسفر $mgkg^{-1}$	کربن آلی (%)	مواد خثی شونده (%)	pH	قابلیت هدایت الکتریکی dSm^{-1}
۴۲/۱	۲۳/۹	۵۳۶	۱/۲	۰/۱۹	۳۹	۸/۳	۳/۸۶
بر $mgkg^{-1}$	مس $mgkg^{-1}$	روی $mgkg^{-1}$	منگنز $mgkg^{-1}$	آهن $mgkg^{-1}$	کلسیم $mgkg^{-1}$	منیزیم $mgkg^{-1}$	رس (%)
۵/۱۶	۰/۴۸	۰/۴۲	۲/۶	۲/۶۲	۵۱۲	۲۱۶	۳۴

جدول ۲- نتایج تجزیه شیمیائی آب آبیاری مورد استفاده در آزمایش.

میلی اکی والانت در لیتر							اسیدیته pH	قابلیت هدایت الکتریکی $\mu S/cm$
مجموع کاتیونها	سدیم	کلسیم+ منیزیم	مجموع آنیونها	سولفات SO_4^{2-}	کلر Cl	بیکربنات HCO_3^-		
۷/۹۴	۱/۸۴	۶/۱	۷/۹۵	۲/۹۵	۲/۶	۲/۴	۷/۶	۷۱۰

حروف اختصاری

جدول ۳- سطوح فاکتورهای آزمایشی موردنظر

E ₁	شاهد (آب مقطر)	۱- اتفن Ethephon
E ₂	محلولپاشی برگی به میزان ۲۰۰ میکرولیتر در لیتر	
E ₃	محلولپاشی برگی به میزان ۸۰۰ میکرولیتر در لیتر	
E ₄	محلولپاشی برگی به میزان ۱۶۰۰ میکرولیتر در لیتر	
E ₅	استفاده از طریق آغشته کردن ریشه قبل از کشت به میزان ۸۰۰ میکرولیتر در لیتر	
E ₆	استفاده از طریق آغشته کردن ریشه قبل از کشت به میزان ۱۶۰۰ میکرولیتر در لیتر	
Fe ₁	شاهد	۲- آهن Fe EDDHA
Fe ₂	استفاده از طریق خاک به میزان ۲۰ گرم در هر کرت	

اندازه گیری وزن تر و سطح برگ به سرعت به آزمایشگاه منتقل گردیدند. سطح برگ توسط دستگاه اندازه گیری سطح برگ^۲ محاسبه گردید. لازم به ذکر است که مقداری از این برگها از قبل جهت کالیبراسیون دستگاه کلروفیل سنج مورد استفاده قرار گرفتند. مقدار کلروفیل این نمونه های برگی پس از طبقه بندی توسط دستگاه کلروفیل سنج به ۱۰ گروه از فاقد کلروز تا دارای کلروز، توسط عصاره گیری با استون و اندازه گیری میزان جذب در دو طول موج

چهارماه پس از اعمال تیمارهای خاکی و یک ماه پس از اعمال تیمارهای محلول پاشی، میزان سبزینه (کلروفیل) برگهای کاملاً توسعه یافته بر روی جستها از چهارمین برگ انتهایی به طرف پایین به تعداد ۵ عدد توسط دستگاه کلروفیل سنج^۱ SPAD اندازه گیری شد. در انجام این کار به طور تصادفی تعداد ۶ نقطه از سطح پهنک برگها قرائت و میانگین آنها روی جستهای ۸ نهال در هر کرت به عنوان داده نهایی یادداشت می شد. پس از این مرحله برگهای یاد شده جدا و جهت

^۲ Leaf area meter (Delta-T devices, Burwell

^۱ Portable chlorophyll meter SPAD 502 (Minolta Corp., Ramsey, NJ)

گرفته و هر یک از این صفات یکی از مقادیر شاخص عددی ۰ تا ۵ را به خود اختصاص دادند و در نهایت مجموع این مقادیر به عنوان شاخص مورفولوژیکی ریشه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در مرحله بعد ریشه ها به درون آون با دمای ۷۰ درجه سانتیگراد و مدت زمان ۴۸ ساعت منتقل شده و میزان وزن خشک آنها محاسبه گردید. مقدار آهن ریشه ها نیز از طریق هضم به روش سوزاندن خشک و حل در HCl همانند آنچه که برای برگها انجام گرفت توسط دستگاه جذب اتمی اندازه گیری شد (امامی، ۱۳۷۵).

میانگین ها توسط آزمون چند دامنه ای دانکن مورد مقایسه و بررسی قرار گرفت و ضرایب همبستگی بین صفات نیز مورد محاسبه قرار گرفتند.

نتایج و بحث

باتوجه به جدول ۴ مشاهده می گردد که غلظت های اتفن در سطح آماری ۱٪ بر میزان کلروفیل برگ اختلاف معنی داری ایجاد نموده اند. بیشترین میزان افزایش کلروفیل برگ مربوط به سطوح E₅ و E₆ بوده و پس از آنها سطوح E₄، E₃ و E₂ می باشند. همانگونه که در جدولهای ۴ و ۵ ملاحظه می شود سطوح E₅ و E₆ فاکتور اتفن به شدت میزان جذب آهن توسط ریشه ها را افزایش دادند، که این مسئله می تواند هم بواسطه تأثیر غیرمستقیم اتفن بر رشد ریشه بویژه شاخص رشد ریشه صورت پذیرفته باشد، و هم اثر مستقیم اتفن بر جذب آهن توسط ریشه را شامل گردد. اثر مستقیم اتفن در جذب آهن توسط ریشه را می توان با مقایسه سطوح E₂ Fe₂ و E₆ Fe₂ ملاحظه نمود، با وجود آن که در این دو سطح شاخص رشد ریشه و میزان وزن خشک ریشه در یک گروه قرار می گیرند اما میزان جذب آهن در سطح E₆ Fe₂ از میزان بالاتری برخوردار بوده است. جدول ۵ نشان دهنده آن است که میزان شاخص رشد ریشه در سطوح فاقد مصرف آهن مقادیر بالاتر را به خود اختصاص داده و بیشترین میزان افزایش شاخص رشد ریشه مربوط به سطوح E₅ Fe₁ و E₆ Fe₁ می باشد. این مسئله دو نکته را در برمی گیرد، اول آن که تحت شرایط کمبود آهن افزایش میزان شاخص رشد این ریشه ها نشان دهنده افزایش فعالیتهای استرسی ناشی از کمبود آهن می باشد که این فعالیتهای در شرایط مصرف آهن در ریشه ها کاهش یافته و دیگر آن که

۶۴۵ و ۶۶۳ توسط دستگاه کالریتر اندازه گیری شد. معادله رگرسیونی زیر جهت تعیین میزان کلروفیل کل برحسب میلیگرم بر گرم وزن تر در نمونه های برگ محاسبه گردید.

$$Y(\text{mgg}^{-1}\text{FW}) = / ۱۲۹ . x + / ۱۱$$

$$R^2 = / ۰ . ۸۱۸$$

نمونه های برگ پس از تعیین وزن تر و سطح برگ، به روش استاندارد مورد شستشو قرار گرفتند و جهت تعیین میزان وزن خشک، نمونه های برگ را به مدت ۴۸ ساعت در آون با دمای ۷۰ درجه سانتیگراد قرار داده و پس از توزین، میانگین وزن خشک برگها محاسبه گردید. میزان عنصر آهن از طریق هضم به روش سوزاندن خشک^۱ و حل در HCl و سپس قرائت بوسیله دستگاه جذب اتمی اندازه گیری شد (امامی، ۱۳۷۵).

محاسبات انجام گرفته براساس تعداد برگ موجود در هر نمونه مورد آزمایش شامل: وزن تر متوسط به ازاء هر برگ بر حسب گرم (FW leaf¹), وزن خشک متوسط به ازاء هر برگ بر حسب گرم بر سانتیمتر مربع (این شاخص از تقسیم وزن خشک نمونه های برگ بر سطح آنها محاسبه می گردد)، میزان آهن به ازاء هر برگ بر حسب μg. leaf⁻¹ (این پارامترها نیز از حاصل ضرب وزن خشک متوسط به ازاء هر برگ در میزان آهن برگها بدست می آیند) و مقدار کلروفیل به ازاء هر برگ بر حسب μg. leaf⁻¹ بود.

در ادامه آزمایش ریشه های این گیاهان به جهت تعیین تغییرات مورفولوژیک از جمله تورم نوک ریشه ها، تشکیل ریشه های موین و جانبی و همچنین تعیین میزان جذب آهن مورد بررسی قرار گرفتند. برای جلوگیری از صدمه به ریشه ها خاک اطراف آنها را با آب زیاد شسته و سپس ریشه ها را به آرامی از گلدانها خارج نمودیم. ریشه ها پس از شستشو به روش استاندارد (امامی، ۱۳۷۵) به سرعت به آزمایشگاه منتقل شدند. میزان تورم انتهایی ریشه ها، مقدار ریشه های موین و جانبی توسط بیناکولر^۲ با بزرگنمایی ما بین ۷/۵ تا ۶۴ برابر مورد بررسی قرار

^۱ Dry- ashing

^۲ 15-Binocular (Olympus, SZH)

نقش تعیین کننده ای در افزایش میزان کلروفیل برگ به عهده داشته است.

اثر قابل توجه اتیلن در افزایش میزان کلروفیل برگ را می توان در سطوح محلول پاشی اتفن یعنی E_2 ، E_3 و E_4 در مقایسه با شاهد مشاهده نمود. اهمیت مسئله از آنجا ناشی می شود که سطوح فوق هیچگونه تأثیری بر افزایش میزان جذب آهن از طریق ریشه ها نداشته بلکه مستقیماً میزان کلروفیل برگ را تحت تأثیر قرار داده اند. همانطور که می دانیم در بعضی موارد کلروز ناشی از آهک در ارتباط با غیر فعال شدن مقادیر بالایی از آهن در برگها اتفاق می افتد (Abadia, 1992; Morales و همکاران، 1998; Bavaresco و همکاران، 1999; Nikolic و Romheld, 1999; Gonzalez-Vallejo و همکاران، 2000) در اینجا نقش مستقیم اتفن در افزایش میزان جذب سلولی آهن می تواند در سلولهای مزوفیلی برگ نیز موجب افزایش جذب آهن گردیده (Larbi و همکاران، 2001) و از این طریق میزان کلروفیل برگ را تحت تأثیر قرار داده باشد. چنانکه این مسئله صحت داشته باشد می تواند به عنوان یکی از راهکارهای استفاده از این منبع آهن غیر فعال برگی تلقی گردد.

آزمایشهای بالا نشان داد که اتیلن نقش مؤثری در جذب آهن توسط ریشه گیاه بازی می کند و در مواردی که غنی سازی گیاهان توسط آهن بویژه در خاکهای آهکی مطرح باشد نقش اتیلن در ریشه ها حائز اهمیت بسیاری می باشد. همچنین در موارد مطرح بودن پارادکس کلروز آهن نیز نقش اتیلن در برگها در بهبود میزان کلروفیل می تواند از اهمیت زیادی برخوردار باشد. در حال حاضر این امکان وجود دارد تا با استفاده از روشهای بیوتکنولوژی میزان تولید اتیلن را در گیاهان در حد بهینه افزایش داد، چنانکه در حال حاضر CDNA های مربوط به آنزیم ACC synthase و سیکانسه های ژنومی مربوط به آنها از تعدادی گونه های گیاهی کلون شده و امکان express یا Enhancement ژنهای مربوط به تولید اتیلن در بافتهای گیاهی بویژه ریشه ها وجود دارد (Taiz و Zeiger, 1998).

اتفن این میزان افزایش فعالیتهای استرسی را شدت بخشیده است. نکات بیان شده در راستای کارهای انجام گرفته توسط Romera و همکاران (1999) می باشد. با وجود این میزان افزایش در جذب آهن از خاک همانگونه که در جدول های ۴ و ۵ مشاهده می شود، بنظر می رسد این افزایش تأثیری در میزان آهن در واحد وزن خشک برگ نداشته و مقدار آن را در مقایسه با شاهد تحت تأثیر قرار نداده است. دلیل این مسئله را می توان تأثیر غیرمستقیم اتفن بر افزایش سطح برگ از طریق افزایش رشد ریشه ($r = 0.532^{**}$) و ارتباط منفی بین افزایش سطح برگ و میزان آهن در واحد وزن خشک برگ ($r = -0.575^{**}$) دانست (جدول ۶). در همین راستا جدول ۶ نشان می دهد که ارتباط مشخص زیاد و دقیقی بین میزان آهن در واحد وزن خشک برگ و میزان کلروفیل وجود ندارد ($r = 0.242^{**}$).

براساس نظر Morales و همکاران (1998) و Bavaresco و همکاران (1999) که اندازه گیری میزان آهن به ازاء هر برگ را راه بهتری در بیان ارتباط میزان آهن برگ و کلروز بیان می کنند، در این آزمایش نیز ارتباط مناسبتری بین میزان آهن به ازاء هر برگ و میزان کلروفیل بدست آمد ($r = 0.354^{**}$). همچنین شاخص میزان آهن به ازاء هر برگ نقش مثبت مصرف اتفن از طریق ریشه را در افزایش میزان آهن برگ، در مقایسه با شاخص میزان آهن به ازاء وزن خشک برگ، آشکارتر نمود. این در حالی است که کاهش میزان وزن مخصوص برگ در تیمارهای اتفن از طریق ریشه، با وجود افزایش میزان وزن تر و خشک برگ، باعث می گردد تا شاخص فوق نیز همچنان از کارایی بالایی در بیان میزان آهن برگ برخوردار نباشد. در اینجا لازم به ذکر است که کاهش در میزان وزن مخصوص برگ مختص تیمارهای فاقد مصرف آهن نبوده و در سطوح E_5Fe_2 و E_6Fe_2 نیز در مقایسه با شاهد و سایر سطوح مصرف آهن، کاهش محسوسی را مشاهده می کنیم.

با توجه به مطالب بیان شده می توان گفت که افزایش شدید میزان جذب آهن توسط ریشه ها در سطوح E_5 و E_6 فاکتور اتفن و نیز افزایش میزان آهن برگ، براساس شاخص میزان آهن به ازاء هر برگ،

فهرست منابع

۱. امامی، عاکفه. ۱۳۷۵. روشهای تجزیه گیاه، نشریه فنی شماره ۹۸۲، چاپ اول، مؤسسه تحقیقات خاک و آب.
2. Abadia, J. 1992. Leaf responses to Fe deficiency: A review. J. Plant Nutr. 15: 1699-1713.
3. Bavaresco, L., E. Giachino and R. Colla. 1999. Iron chlorosis paradox in grapevine. J. Plant Nutr. 22: 1589- 1597.
4. Diem, H. G., E. Duhoux, H. Zaid and M. Arahou. 2000. Cluster roots in Casuarinaceae: Role and relationship to soil nutrient factors. Annal. Bot. 85: 929- 936.
5. Gonzalez- Vallejo, E. B., F. Morales, L. Cistue, A. Abadia and J. Abadia. 2000. Iron deficiency decreases the Fe(III) - chelate reducing activity of leaf protoplasts. Plant Physiol. 122: 337- 344.
6. Landsberg, E. C. 1996. Hormonal regulations of iron - stress response in sunflower roots: a morphological and cytological investigation. Protoplasm. 194: 69-80.
7. Larbi, A., F. Morales, A. F. Lopez- Millan, Y. Gogorcena, A. Abadia, P. R. Moog and J. Abadia. 2001. Technical advance: reduction of Fe (III)- chelates by mesophyll leaf disks of sugar beet. Multi-component origin and effect of Fe deficeincy. Plant Cell Physiol. 42:94-105.
8. Marschner, H. and V. Romheld. 1995. Strategies of plants for aquisition of iron. Iron Nutrition in Soil and Plants. Kluwer Academic Publishers, Dordrecht, Netherlands. 375- 388.
9. Masucci, J. D. and W. Schiefelbein. 1996. Hormones act downstream of TTG and Gl2 to promote root hair outgrowth during epidermis development in the arabidopsis root. The Plant Cell 8: 1505- 1517.
10. Morales, F., R. Grasa, A. Abadia and J. Abadia. 1998. Iron chlorosis paradox in fruit trees. J. Plant Nutr. 21(4): 815- 825.
11. Nikolic, M. and V. Romheld. 1999. Mechanism of Fe uptake by the leaf symplast: Is Fe inactivation in leaf a cause of Fe deficiency chlorosis? Plant and Soil. 215: 229-237.
12. Romera, F. J. and E. Alcantara. 1994. Iron- deficiency stress responses in cucumber(*Cucumis sativus* L.) roots. A possible role for ethylene? Plant Physiol. 105: 113- 1138.
13. Romera, F. J., E. Alcantara, M. D. De la Guardia. 1999. Ethylene production by Fe- deficient stress responses by strategy I plants. Annal. Bot. 83: 51- 55.
14. Romera, F. J., R. M. Welch, W. A. Norvell, S. C. Schaefer and L. V. Kochian. 1994. Ethylene involvement in the overexpression of Fe (III)- chelate reductase by roots of E107. Pea [*Pisum sativum* L. (brz, brz)] and chloronerva Tomato (*Lycopersicon-esculentum*L.) mutantgenotypes. [http:// www. nal. usda. ov/ ttic/ tektran/ data/ 000008/ 04/ 0000080418. html](http://www.nal.usda.ov/ttic/tektran/data/000008/04/0000080418.html).
15. Schikora, A. and W. Schmidt. 2001. Iron stress- induced changes in root epidermal cell fate are regulated independently from physiological responses to low iron availability. Plant Physiol. 125: 1679-1687.
16. Taiz, L. and E. Zeiger. 1998. Plant Physiology. Sinauer Associates, Inc, Publishers, Frankfurt, Germany. PP. 645-670.
17. Vizzotto, G., R. Pinton, C. Bomben, S. Cesco, Z. Varanini and G. Costa. 1999. Iron reduction in iron-stressed plants of *Actinidia deliciosa* genotypes: involvement of PM Fe(III)-chelate reductase and H⁺ - ATPase activity. J. Plant Nutr. 22: 479-488.
18. Welch, R. M., W. A. Norvell, P. Gesuwan and S. Schaefer. 1997. Possible role of root - ethylene in Fe(III)- phytometallophore uptake in strategy II species. Plant nutrition for sustainable food production and environment. Kluwer Academic Publishers.Dordrecht, Netherlands. 119-122

The Effect of Ethylene on Iron Uptake and Iron Chlorosis Paradox in Sour Lime (*Citrus aurantifolia* Swing)

M. S. Tadayon, A. R. Talai, M. J. Malakouti and A. Hasanpour¹

Abstract

Iron deficiency which usually appears as chlorosis in young leaves, is considered to be one of the most important nutritional disorder in citrus trees, particularly in calcareous soils. This experiment was conducted to study the effect of ethephon 37% (as an ethylene releasing agent) with two precultural roots application levels of 800 and 1600 $\mu\text{l/l}$ and four foliar application levels of 0 (control), 200, 800 and 1600 $\mu\text{l/l}$ on morphological characteristics of roots, iron absorption, chlorophyll concentration, leaf area, leaf iron concentration and iron content per individual leaf, leaf fresh and dry weight and specific leaf weight (SLW) of sour lime (*Citrus aurantifolia* Swing) seedlings. The precultural roots application of 800 and 1600 $\mu\text{l/l}$ ethephon, not only significantly increased roots expansion by auxiliary roots development, but also induced roots hair formation and subapical root swelling. These two levels also considerably increased iron uptake by roots. In this experiment, ethylene increased leaf chlorophyll concentration in two different ways, so that, the precultural roots application level of ethephon enhanced the chlorophyll concentration by increasing iron uptake from soil, while foliar application of ethephon most likely induced chlorophyll concentration by increasing iron uptake in leaves. In this experiment, a better correlation between chlorophyll and Fe in leaves was obtained by calculating the leaf iron content per individual leaf rather than iron concentration per dry weight. However, this index is not very accurate because of SLW variations, especially under the roots treatment by ethephon. The results indicated that in the case of plant fortification with iron, ethylene plays a very important role in root morphology and in the case of iron chlorosis paradox in leaves, it has an important effect on increasing chlorophyll concentration and correcting the chlorosis incidence.

Key Words: Ethylene, Iron chlorosis, Sour lime

¹Researcher at Fars Agric. Res. Center, Prof. of Horticulture Sci. at Tehran Univ., Prof. of Soil Sci. at Tarbiat Modarres Univ., and Associate Prof. of Horticulture Sci. and assistant of AREEO in Fars Province, respectively.